

til den anden Side mod de Nationalliberale eller Andre for at tilveiebringe en Alliancepolitik eller Forbindelse i det Hele. Jeg vil indrømme, at der er Meget her i Landet, der kan trænge til at radikaliseres, det vil sige, faae en grundig Forbedring, men jeg tror ikke, at vort Program, vor Virksomhed, som vi agte at fortsætte paa samme Maade som hidtil, af de Herrer kan bedømmes paa den Maade, uden at de selv komme for 8 Mars politisk Virksomhed ind under den samme Bedømmelse. Det ærede Medlem talte fra de halve Resultaters Standpunkt. Dette Standpunkt er allerede nøiere belyst; dersom det kun er et halvt Resultat, Reaktionen har rundet i denne Samling og ved den Afstemning, her foretages, da vilde jeg ønske, at det ærede Medlem vilde oplyse, naar Reaktionen da vilde vinde et helt Resultat. Sluttelig yttrede det ærede Medlem om den ændrede Partidannelse her en personlig Henvendelse til mig; deri har han utvilsomt Ret, han har aldeles Ret i, at jeg er en af dem, der bærer Skylden for, at det Hele ikke et gaaret op i en Forbindelse, en Blandning, og det af den Grund, at jeg er en af dem, der ikke vilde gaa, da alle de Andre gif; men udover det tillader jeg mig at bede det ærede Medlem om at undskylde mig. Jeg har tidligere staaet paa Klarhedens og hele Standpunkter, og naar det ærede Medlem nu saa tydelig har talt de halve Resultaters Standpunkt og Program — det er Mellempartiets, det er efter min Mening det, man kalder Lunkenhedens Program — saa er det ganske naturligt, at der bliver ikke blot en Grads men en Væsens forskjel imellem os, og at det var en ganske naturlig Udvikling, at vi maatte stilles. De andre Udtalelser, der ere fremkomne imod mig, skal jeg ikke berøre. Det ærede Medlem fra Ribe er misforstået med mig, det bidrager, som jeg før har gjentaget, ogsaa til Belysning af Situationen, men hans Citater eller Hentydning til min Virksomhed skulde han vælge med mere Skjønsm Omsku, naar han troede at kunne anvende Noget, som ikke talte til min Fordel.

Ordføreren (Hølstain): Jeg formoder, at vi ere saa langt fremme, at der er sagt for og imod dette Spørgsmaal, hvad der kan siges, og det er ikke min Hensigt at komme ind paa nye Argumenter eller Betragtninger i saa Henseende. Det er kun min Hensigt paa den ene Side at gjøre en kort Bemærkning til enkelte Uttringer, som ere fremkomne i Begyndelsen af Mødet, og dernæst at rette et Par Spørgsmaal til ærede Medlemmer for at vejlede os ved denne Afstemning. De Bemærkninger, jeg har at gjøre med Hensyn til det Punkt, jeg først omtalte, nemlig til de Udtalelser, som ere fremkomne fra det ærede Medlem fra Beile Amts 2den Valgkreds (Berg) og fra anden Side imod mig, ere

meget korte. Det ærede Medlem fra Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojfen) sagde, at jeg vistnok selv vilde tage mig af dem; jeg vil sige, at det har jeg ikke i Sinde. Naar den Sag, man sægter for, ikke er synderlig god, tror jeg, at det kan være til en vis Hjælp og Nytte i og udenfor Salen, at hjælpe sig derved, at man angriber Personer, det forstaaer jeg, og jeg misunder ikke det ærede Medlem eller de ærede Politikere, der maatte have Brug for dette Vaaben; det er dem vel undt. Jeg skal ikke for mit Vedkommende lade mig forlede til at svare, eller nogensinde gjøre Gjengjæld, det er Midler, som jeg overlader til dem, der sidde i det som Dhr.; det kan derfor heller ikke falde mig ind at imødegaa disse Paaastande. Jeg lader altsaa alt dette ligge, der fremkom fra det ærede Medlem fra Rjøge (Hørup), jeg vil lade ham og hans Mistanker og Lanter ligge paa samme Sted, hvor jeg lader det ligge, som kom fra det ærede Medlem fra Beile Amts 2den Valgkreds. Det var den ene Del af de Bemærkninger, jeg havde at gjøre. Derimod vil jeg, da det ærede Medlem fra Beile Amts 2den Valgkreds gjentagne Gange talte om den Klarhed, han ønskede, gjøre mit til, at der kan komme nogen Klarhed med Hensyn til denne Afstemning. Her er blevet talt Meget om forskellige større politiske Muligheder, om Fortiden og Fremtiden og mange andre Ting, som jeg ikke skal indlade mig paa nu. Jeg antager, at vi nærme os til det Dieblis, da der skal stemmes i Sagen, og de Betragtninger, som ere fremkomne, have mindre at sige end selve Afstemningens Betydning og at gjøre den klar og velforstaaet fra alle Sider. Hvad det dreier sig om, er Spørgsmaalet om enten at vedtage en Finantslov, som gennemgaaende er saadan, som Folkethinget har for har har ønsket den, og derpaa fortsætte den Kamp for, hvad vi i vort Parti og i det Hele taget paa venstre Side i denne Sal have erkjendt for Folkets berettigede Krav, eller at gaa en anden Vej, nemlig at nægte Finantsloven og derigjennem skabe en Situation, som maasse efter Dhr.'s Mening, antager jeg, vil kunne føre til samme Maal. Det er Spørgsmaalet. Det er et Spørgsmaal om Takten, om Fremgangsmaaden, vil man gaa den ene Vej eller den anden, det er det eneste Spørgsmaal, som ligger for. Alt det Andet er i Grunden temmelig overflødig. For at dette Spørgsmaal skal afgjøres, maa vi have Klarhed over, hvad den sidste Vej fører til. Det ærede Medlem, som har erklæret at ville stemme imod Finantsloven, hører det ikke gjerne igjen fra min Side — det tvivler jeg ikke et Dieblis om — at jeg ønsker Klarhed over, hvad de tænke sig og ville; men jeg er nødt til at forlange denne Klarhed af Dhr.; thi jeg gaar ud fra, at det er deres Mening ikke blot at ville levere et Minoritetsstemmetal med de større eller mindre Virkninger, en Protest kan have, men, om mulig,